

mehhele kúl hásti maksad, miš ta kord on, siis ei olle ta ial weel sellega rahhul." Saks aeas sedda walleks, ja weddasid kihla selle peäle.

Kui liina, posti-koea ette said, astusid mõlemad wanfrist mahha ja teine neist kutsus ühte tõ-meest ja ütles: „Kanna meie reisi-kot ülle ulitsa lähháma trahterise ja andis selle waewa eest ühhe kuld-tukkati. Kui mees olli kotti seina winud ja laua peale pannud, siis ütles rõõmsa healega: „Armsad herrad! ehk on teil suggo penikest rahha jures, et sutáie wina saaks, muido pean omma kuld-rahha árrawahhetama!“ Prantsusemehhel olli õigus ja Saks maksis omma kihlweddo.

Se luggo on kúl iggal aal,
Ka wahhest olnud meie maal
Ja on ka saggest praego weel
Neid, kellel on ni rummal meel,
Et kehwa káest kúl wõttaks ka,
Ja anda, sest ei mõista ta!

Türgimehhe armastus.

Prialtra saar, on madewahhemerres, ja praego Inglisma wallitsuse al. Kui seal wanast sõdda olnud, ollid türklossed need sõdawangid, kedda Inglise wáest wangi said, hirmsal wiisil surmanud. Wangid seuti kóidega kokko ja nenda sure-túkki su ette kinni ja lasti tuhhas ja põrmuks.

Ükskord, kui jälle suur tõng Inglisma wangi nenda ollid otša tehtud, tulli ka üks pealik ette, kedda sure-túkki otša ette kinniseuti. Üks Türgimees pallus keik palwed temma eest, et temmale piddi armo antama; agga Türgi üllem wallitsus ei wõtnud sedda kuulda, waid naeris ja teutas tedda, et ta julges ristiusso koera eest palwet tehha.

Kui nüüd se Türgi mees nággi, et armoandmist ennam lota ei olnud ja agga mõnni filmapilk weel aega olli, láks selle õnnetuma jure ja ütles: „Sa olled kuulnud, kui halledaste ma sinno eest pallusin; agga nad ei